Tūc accedentes pedem dextꝝ ab
ſciderunt at iacobus ait Nūc offe
ram munꝰ celeſti regi ꝑ cuius amo
re hec patioꝛ Abſciderūt et ſiniſtꝝ
et ait Tu es qui facis mirabilia. ex
audi me dñe et ſalua me. Abſcide/
rūt dexterā manū et ait Miſericoꝛ/
die tue dñe adiuuēt me Ad ſiniſtrū
ait Tu es deus qui facis mirabilia
Addiderūt dextꝝ brachiū abſcide
dere et ait Lauda anima mea dñꝫ
laudabo dñm ⁊c Abſciderūt ⁊ bra
chiuꝫ ſiniſtrū et ait Circūdederunt
me doloꝛes moꝛtis et in nomīe dñi
vindicaboꝛ in eis Tūc accedentes
abſciderūt ſuram dextri cruris ſcin
dentes vſqꝫ ad femur Tunc beatꝰ
iacobꝰ ineffabili doloꝛe grauatꝰ ex
clamās ait Dñe iheſu xp̄e adiuua
me. quia circūderunt me gemitus
moꝛtis Et ait carnificibꝰ Carne no
ua me dñs induet quaꝫ veſtra vul
nera maculare nequibūt Iā carni/
fices defecerant. nam a p̄ma hoꝛa
diei vſqꝫ ad nonā in eius inciſione
ſudabant. Tūc iteꝝ accedentes ſi/
niſtri cruris ſuraꝫ abſcidendo vſqꝫ
ad femur extraxerunt Tunc excla/
mans beatꝰ iacobꝰ dixit Domina
toꝛ dñe exaudi me ſemiuiuū viuoꝝ
et moꝛtuoꝝ dñs. Digitos dñe nō
habeo vt ipos ad te poꝛrigaꝫ. nec
manꝰ vt eas ad te extendam. Pe/
des mei truncati ſꝫ ⁊ genua denuo
demollita vt tibi genua flectere va
leam et ſum velut caſura domꝰ ab/
latis quibus ſuſtentať colūnis Ex
audi me domīe ihū xp̄e et de carcē
aiaꝫ meā educ Hec cū dixiſſet vnꝰ
de carnificibꝰ acceſſit et caput eius
amputauit Xp̄iani ergo occulte ac
ceſſerunt et coꝛpus eius rapientes
honoꝛifice ſepelierūt Paſſus eſt āt
v. kalendis decembꝛis.

De ſancto Paſtoꝛe

Paſtoꝛ in heꝛemo multis an
nis in abſtinētia magna ſe
affligens. multa ſanctitate
et religione pollebat Cum aūt ma
ter eius ipm et fratres eius videre
deſideraret ſed non poſſꝫ obſerua
uit diem Et illis ad eccleſiaꝫ eunti
bus ꝓtinus ſe eiſdem obtulit At il
li fugientes et cellam intrantes. in
faciem illius oſtium clauſerunt Illa
aūt ante oſtium ſtans cū nimio fle
tu clamabat Paſtoꝛ aūt ad oſtiuꝫ
veniēs dixit ei Quid ſic clamas o
vetula? Que audiens vocem eius
amplius clamabat flens et dicens
Uolo vos videre filij mi Quid eni
ſi videas nos? Nunquid non ego
ſum mater veſtra que lactaui vos.
et iam tota canis plena? Cui filius
Hic vis nos videre aut in alio ſecu
lo? Que reſpondit. Si non videro
vos hic videbo vos illic fili. qui ait
Si equanimiter ferre vales vt nos
hic non videas. illic procul dubio
nos videbis Que diſceſſit gaudēs
et dicēs Si vos viſura ſum illic no
lo vos videre hic · Iudex prouin
cie cum abbatem paſtoꝛem videre
cuperet ſed nequiret. filium ſoꝛoꝛis
ſue tanqꝫ malefactoꝛeꝫ tenuit et in
carcere poſuit dicens Si paſtoꝛ ve
nerit et ꝓ eo interceſſerit eū dimit/
tam Mať ergo pueri ad oſtiū ſenis

plorans.cum ille ſibi nihil rñderet.
ait Etſi viſcera ferrea habes.⁊ nul
la ↄpaſſione moueris ſaltez miſera
tio ſanguinis tui flectat te ⁊ ꝙ vni
genitus tñ exiſtit. Jlle autẽ manda
uit ei. Paſtor filios nõ habz. Qua
cum dolore diſcedẽte dixit ei iudex
Saltem verbo iubeat et ego eũ di
mitto Jlle ãt remandauit ei.d.exa
mina cauſaz ſcḋm legem etſi dignus
morte habeť protinꝰ moriať. Sin/
autez.fac quomodo tibi placz.do
cebat autem fratres dicens Cuſto
dire et ſe ipſum conſiderare ⁊ diſcre
tionem habere. opationes ſunt aĩe
Paupertas.tribulatio.et diſcretio
operationes ſũt ſolitarie vite. Scri
ptũ ẽ enĩ ſi fuerint hi tres viri Noe
Job ⁊ Daniel ꝛc Noe pſonam hz
nihil poſſidentiũ. Job tribulatorum
Daniel diſcretorum . Si duas res
oderit mõchus.pt ab hoc mũdo li
ber eſſe Et querenti frĩ q̃ eſſent . di
xit Repauſatio carnaľ ⁊ vana glo
ria gloria Si vis inuenire requiem
in hoc ſeculo.et in futuro. Jn omni
cauſa dic Quis ſum ego ? Et nõ iu
dices quenquã. ¶ Cum q̃dam fra
ter de congregatiõe offendiſſet.ab
bas de conſilio cuiuſdã ſolitarij eũ
expulit Qui cũ quaſi flendo deſpe/
raret.abbas Paſtor eum ad ſe ad
duci fecit. Quem benigne ↄſolans
miſit ad illum ſolitariũ dicens Mu
dies ego de te videre deſidero Fa
tiga igiť te vſq3 ad me Qui cuz ve
niſſet.dixit Paſtor Duo homines
erant q̃ ambo habebant mortuos
ſuos Reliquit autem vnꝰ mortuuz
ſuũ et abiit plorare mortuũ alteriꝰ
Quod audiens ſolitarius et intelli

gens.in ſermone eius ↄpunctus ẽ.
¶ Cuz q̃dam frater Paſtori dixit
ſecum turbatũ eſſe et locũ illũ velle
deſerere.eo ꝙ v̈ba quedã de q̃daz
fratre audiſſet que eũ nõ edificaue
rant. Dixit Paſtor ne hec v̈ba cre
deret.quia vera nõ eſſet. Jlle vero
vera eſſe aſſerebat q̃a fr̄ fidelis ea
ſibi retulit Cui Paſtor Nõ eſt fide
lis qui tibi dixit. Naz ſi fidelis eſſet
nequaquã tibi talia diceret. Et ille
Ego vidi oculis meis Jlle autẽ in/
terrogatꝰ de feſtuca ⁊ de trabe q̃d
eſſent. Rñdit de feſtuca qꝛ feſtuca
eſſet Et de trabe qꝛ trabs eſſet Et
Paſtor pone ĩ corde tuo.qꝛ pecca/
ta tua ſunt ſic̃ hic trabs. illiꝰ ãt ver
ba velut hec parua feſtuca. ¶ Frať
q̃dam qui peccatũ grande fecerat
volens penitere triennio. Jntroga
uit ſi multũ eſſet Qui dixit Multuz
eſt. Et queſitus ſi annũ iuberet. Ait
Multuz eſt Aſtantes aũt dicebant
vſq3 ad xl.dies. Et ille Multũ eſt.et
adiecit. Puto qꝛ ſi ex toto corde
hõ penituerit ⁊ pcc̃m nõ iterauerit
et penitentiã triduanaz egerit ſuſci
piet dñs . Interrogatus ꝺ illo q̃
iraſciť fratri ſuo ꝛc ait ex omni re q̃
te grauare voluerit frater tuus ne
iraſcaris aduerſus euz.donec ocu/
lum dexterũ tibi extrahat. Etſi aliť
feceris ſine cã ſibi iraſceris Si aũt
aliq̃s te voluerit ſepare a deo.ꝓ h̃
iraſcere ei Dixit iterũ Paſtor. Qui
querulosus eſt monachus non eſt.
Qui maliciaz in corde ſuo tenuerit
monachus nõ eſt. Qui iracundus
eſt mõchus nõ eſt Qui malũ ꝓ ma
lo reddit monachꝰ non eſt Qui ela
tus et verboſus eſt mõchus nõ eſt

Qui vero vere monachus eſt ſemꝑ
eſt humilis .manſuet⁹ caritate ple/
nus ⁊ timorē dei ſemꝑ et vbiqȝ pre
oculis habet.et nō peccat. dixit ite
ruȝ.qꝛ ſi ſunt tres in vnū ex quibus
vn⁹ bene quieſcat . Alius aūt infir
metur et gracias agat Tercius ve
ro miniſter eius ſit ex ſincera verita
te hij tres ſilēs ſūt velut ſint vnius
opis Cū quidā frat̄ ſibi ɔquerēt̄
ꝙ multas cogitatōes hn̄s in ipſis
ꝑiclitaret̄ eū ſb̄ aere nudo eiecit di
cens.Expande ſinū et apprehende
ventum Qui ait. Nō poſſuȝ Et ille
Nec cogitatōnes ꝓhibē potes vt
introeant.ſed tuum eſt reſiſtere eis
Interrogatus a quodā fratre q̄d
d̄ hereditate ſibi dimiſſa faceret di
xit vt poſt tres dies ad ſe rediret.
Qui cū rediſſ&.ait illi Si dixero da
eā ꝑntibus nō eſt tibi merces . ſi di
xero da eā paupib⁹.ſecur⁹ eris .q̄c
quid vis fac ego cauſā non habeo
hec in vitas patrum

De ſancto iohanne abbate.

Iohānes abbas cū ꝑ ānos xl.i ere
mo habitaſſet.interrogauit eū qui
dā q̄ntuȝ ex hoc ꝓfeciſſet et ille di
xit. Ex quo cepi ſolitarius eē. nūq̄ȝ
vidit me ſol manducātē. Et iohēs
nec me iraſcentem Simile fere legit̄
ibidē ꝙ cū Epiphani⁹ ep̄s abbati
hilario carnes daret ille ait. Igno
ſce mihi qꝛ ex q̄ accepi habituȝ non
mādūcaui q̄cq̄ȝ occiſū Cui ep̄s Ex
q̄ accepi hitū nō dimiſi aliq̄ꝫ dormi
re q̄ aliq̄d aduerſū me haberet.nec
dormiui hn̄s aliq̄d aduerſū aliquē
Cui ille Ignoſce mihi qꝛ melioꝛ es
q̄ȝ ego Volēs iohānes ad ſilitudi
neȝ āgeloꝝ nihil opari.&ȝ deo ſine i
termiſſione vacare. ſe ipm̄ expolia
uit ⁊ vnā ebdomadā in eremo fecit
Cuȝ aūt fame ꝑiclitaret̄ ⁊ aculeis
muſcaꝝ et veſpaꝝ tot⁹ vulneraret̄
reuerſus ad oſtiū fratris ſui pulſa
uit. Ad quē ille! Quis es tu. Et ille
Ego ſum iohānes. Frater autē di
xit ei Neq̄q̄ȝ Iohēs eni āgel⁹ fact⁹
eſt et inter hoīes vltra non eſt Et il
le vere ego ſū Et non apiēs ei .di/
miſit euȝ affligi vſq̄ȝ mane Poſt ea
aperiens dixit Si hō es.opus hēs
Iteruȝ opari vt paſcaris et viuas
Si aūt angelus es quid q̄ris intra
re in cellaȝ.Et ille dixit Ignoſce m̄
frater qꝛ peccaui.Cū āt moꝛeretur
rogauerūt eū fratres vt aliq̄d ver
bum ſalutare ɔpendioſū loco here
ditatis ſibi r̄linqueret.Qui ingemi
ſcens ait. Nūq̄ȝ feci ꝓpriaȝ volūta
teȝ.nec aliquē docui quicq̄ȝ q̄d pri
us non fecerim hec in vitas patrū

De ſancto moyſe abbate

Moyſes abbas dixit frī petē
ti a ſe ſermonem Sede i cel
la tua et docebit te vniuer/
ſa . Cū q̄dā ſenex infirmatus i egi/
ptū ire vellet ne fratres nimis gra
uaret.dixit ei abbas Moyſes . Nō
vadas. qm̄ i foꝛnicatōnē caſur⁹ es
Qui ɔt̄ſtat⁹ dixit. Mortuū ē coꝛp⁹
meū et tu m̄ iſta dicis! Cū g° iuiſſet
et quedā virgo ex deuotiōe ſibi ſer
uiret ille ɔualeſcēs eā violauit Que
cuȝ filiū pepiſſet ſenex pueꝝ i vlnis
accipiēs i die magno feſtiuitatis q̄
erat i ſciti ecc̄aȝ coꝛā m̄ltitudie itra
uit Cū āt oēs flerēt. dixit .videtis
īfantē hunc !filius iobediētie .Ca/
uete g° vob̄ frēs.qꝛ i ſenectute h̄ fe
ci ⁊ oꝛate pꝛo me Et ꝑgens ad cel

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf